N° 85. 1861.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dingsdag 16 Julij.

Deze courant verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags.
Binnen deze gemeente en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure.
De abonnementsprijs per drie maanden is ƒ 3, franco per post ƒ 3,40.
De inzending van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens.

UITGEVERS:
DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboorte doodbekendmakingen enz. van één tot zes regels ƒ 1,50, voor elken regel daarboven 25 cent; met 35 cent zegelregt voor elke plaatsing. De betaling geschiedt kontant.
Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen.

P. KLEEUWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

Editie van maandag avond 8 ure.

Binnenlandsche tijdingen.

Middelburg 15 julij.

Wij herinneren den stemgeregtigden voor de verkiezing van leden van den gemeenteraad alhier, dat de inlevering der stembriefjes moet geschieden ten raadhuize, op morgen, van des voormiddags 9 tot des namiddags 5 ure.

Door den gemeenteraad van Vlissingen is jl. zaturdag tot wethouder in plaats van wijlen den heer J. C. Dutilh benoemd de heer H. P. Winkelman.

---

* Uit Vlissingen meldt men ons heden het volgende:

Zaturdag namiddag is een matroos, van het op de reede liggend peilvaartuig over boord gevallen. Zijn broeder, die zich mede aan boord bevond en het bemerkte, begaf zich dadelijk te water, en het mogt hem met inspanning van alle krachten gelukken, den drenkeling te grijpen en zoo lang voor zinken te behoeden tot dat de sloep hen bereiken en beide behouden aan boord kon brengen.

Vrijdag namiddag is door de schroefschooner Frans Naerebout van hier naar den Noord Hinder gesleept, het nieuwe lichtschip, bestemd om het aldaar gelegen hebbende vaartuig te vervangen. Nadat de verwisseling naar wensch was afgeloopen, is de Frans Naerebout met het afgeloste lichtschip gisteren namiddag alhier in de dokhaven terug gekeerd.

Wij vernemen dat zich in den laatsten tijd ook weder op sommige plaatsen van dit eiland eene verontrustende ziekte onder de varkens voordoet, waarvan zij in ongelooflijk korten tijd het slagtoffer worden.

Het kwaadaardig karakter der ziekte draagt de duidelijke kenmerken van typhus. Reeds zijn de gemeentebesturen bij circulaire van den commissaris des konings uitgenoodigd zoo veel doenlijk voorbehoedmiddelen te bezigen.

Het Leidsch dagblad meldt dat in het wetsontwerp tot regeling van het middelbaar onderwijs ook bepalingen zullen voorkomen ten aanzien van industrie- en ambachtsscholen, van dien aard, dat de regering geldelijk ondersteunen zal de *inrigtingen, die bestaan op zoodanigen voet*, dat zij aan de eischen van den tijd kunnen voldoen en op gelijke wijze aanmoedigen de vestiging van zulke inrigtingen, waar zij niet bestaan maar toch de behoefte daaraan wordt gevoeld. In geen geval zal zij het initiatief der stichting nemen, maar wel de hand reiken waar hare hulp wordt ingeroepen.

Den 11 dezer is het 5e Nederlandsche nijverheids-congres van wege de Maatschappij ter bevordering van nijverheid, in het kerkgebouw der walsche gemeente te Haarlem geopend door den voorzitter, den heer dr. G. Simons.

Na *mededeeling der ingekomen stukken* hebben de leden zich in de verschillende afdeelingen vereenigd en de punten van het programma in behandeling genomen.

Den volgenden dag zijn de leden van het congres in eene algemeene vergadering bijeen gekomen, en zijn de verslagen der verschillende afdeelingen gelezen en in behandeling gebragt.

Daarna is het congres door den voorzitter gesloten, terwijl de heer O. Verhagen uit Goes, namens de leden, den voorzitter dank betuigd heeft voor de leiding der vergaderingen.

De afgevaardigden ter algemeene vergadering van de Maatschappij hebben donderdag in de zaal der societeit De vereeniging een gemeenschappelijken maaltijd gehouden, waaraan de heer burgemeester der stad, benevens verscheidene leden van de jury der tentoonstelling en andere genoodigden hebben deel genomen. Meer dan honderd personen waren bij dezen maaltijd tegenwoordig.

Zaturdag waren weder, ter eere des konings de vaderlandsche vlaggen uitgestoken. Z. M. is ten twaalf ure over den spoorweg van 's Gravenhage aangekomen en heeft zich, onder het vreugdegejuich der menigte, naar de nationale tentoonstelling begeven, alwaar hij door de commissie is ontvangen.

(*Haarlemsche courant.*)

Koning Max van Beijeren zal de baden te Scheveningen gebruiken. Volgens de Arnhemsche courant zal Z. M. reeds heden aldaar aankomen en er eenige weken doorbrengen, na o. a. de algemeene duitsche tentoonstelling te Keulen te hebben bezocht.

De kadetten der militaire akademie te Breda hebben onlangs, door eene commissie uit hun midden, aan den gepensioneerden luitenant-generaal J. Scheltus, gewezen gouverneur dier akademie, eene prachtige marmeren pendule met twee coupes, vergezeld van een album met aller handteekeningen, aangeboden, als een blijk van achting en genegenheid.

Volgens de Utrechtsche courant bevindt zich thans aldaar de heer J. van Boom, geboortig van Utrecht, doch thans leeraar aan de zweedsche academie van kunsten te Stockholm, een hoogst verdienstelijk componist, wiens muziekale talenten in het buitenland allerwege op hoogen prijs gesteld worden.

Als een bewijs dat de kunstmatige vischteelt, sedert eenigen tijd ook een tak der bemoeijingen van Natura artis magistra, te Amsterdam, aan de verwachting beantwoordt, meldt het Algemeen handelsblad dat in de Lek reeds 5000 goed ontwikkelde jonge zalmen en in eene beek op het landgoed van den heer Gerken, 1500 en op het Loo 1000 forrellen zijn vrijgelaten.

Benoemingen en besluiten.

RIDDERORDEN. Alsnog benoemd tot ridder der Militaire Willemsorde 4e klasse, de gezaghebber W. Glaser, van de dienst der gouvernements-schooners enz. in Nederlandsch Indie, voor zijn gedrag bij de expeditie in de zuid- en oosterafdeeling van Borneo in 1859 en 1860.

Vergund aan den medicinae doctor P. Pincoffs, te Konstantinopel, het dragen der ridderorde van Medjidié 3e klasse van Turkye.

KANTONGEREGTEN. *Tot kantonregter te Oostburg, mr.* F. J. Hennequin.

GENEESKUNDIGE DIENST. Bevorderd bij de zeemagt: tot officier van gezondheid 2e klasse, die der 3e klasse H. van Stockum en L. P. Vlaanderen. Benoemd tot officier van gezondheid der 3e klasse, de kweekelingen bij 's rijks kweekschool voor militaire geneeskundigen E. M. van Lier, D. Matak Fontein, J. F. Boeck, M. C. Buyze en L. P. Gijsberti Hodenpijl.

Bij de landmagt: tot officier van gezondheid 1e klasse die der 2e klasse J. D. van Hemert; van de 3e klasse de kweekelingen van 's rijks hospitaal voor militaire geneeskundigen te Utrecht, W. K. Dilg, G. Bonthuis en A. Spruyt.

Bij de dienst in Oost-Indie, tot officier van gezondheid 3e klasse de kweekelingen bij 's rijks kweekschool voor militaire geneeskundigen J. P. Dozy, N. P. van der Stok, H. C. J. T. van Hardenbergh, H. Greve, T. van Gelder, W. van Geer, H. A. Ter Meulen, L. H. N. Vriesman, A. K. W. Arntzenius, J. G. Kroon, F. J. A. de Ruyter, J. J. Groos, H. Krooneman, J. J. van Vogelpoel en W. J. J. Zuur.

KOLONIEN. Benoemd tot ambtenaar 1e klasse voor de burgerlijke dienst in Nederlandsch Indie, mr. W. Stortebeker.

Benoemd tot 2en luitenant bij het leger in Oost-Indie, bij het wapen der kavallerie: de kadets F. K. T. van Woelderen en J. H. Stuffken; bij het wapen der artillerie: de kadets J. H. Wagener, W. H. Staverman, W. de Vletter, S. A. Boas en D. J. Derks; bij het korps der genie en sapeurs: de kadets J. C. Dozy, H. G. Derx, A. Leers en G. de Vos, allen herkomstig van de Koninklijke militaire akademie.

LEGER. Benoemd tot 2e luitenants: bij het wapen der infanterie: bij het 1e regement, de kadets W. L. de Petit, A. J. G. W. von Motz en A. P. Klercq; bij het 2e regement, de kadets G. A. W. C. baron van Hemert tot Dingshof, W. A. H. baron van Lijnden tot Oldenaller, G. T. C. Callenfels en J. L. Tuckermann; bij het 3e regement, de kadets J. T. T. C. van Dam van Isselt en H. D. A. Götz; bij het 4e regement, de kadets C. H. N. de Ronde en A. T. van Goens; bij het 5e regement, de kadets C. G. A. Plaat en C. J. Koolhaas; bij het 6e regement, de kadet J. N. Roelants; bij het 7e regement, de kadet L. Berkhout; bij het 8e regement, de kadets J. L. de Bock, J. W. H. Deurink en H. P. C. van der Teen, allen herkomstig van de Koninklijke militaire akademie.

Bij het wapen der kavallerie: bij het 1e regement dragonders, S. J. graaf van Limburg Stirum, W. J. H. Römer en J. H. D. graaf van Limburg Stirum; bij het 4e regement dragonders, de kadet H. W. J. E. baron Taets van Amerongen; bij het 5e regement dragonders, de kadets J. A. Ort en G. M. Trip, allen herkomstig van de Koninklijke militaire akademie.

Bij het wapen der artillerie: bij het 1e regement vestingartillerie, de kadets J. J. Schluiter, P. J. Callenfels, S. J. A. de *Quertenmont*, A. L. Calkoen, J. P. de Jaager en P. Dannenbargh; bij het 2e regement vesting-artillerie, de kadets J. A. Baum, H. Broers, H. J. C. Verwey, L. R. baron Taets van Amerongen en H. Nieuwenhuys; bij het 3e regement vesting-artillerie, de kadets J. E. N. baron Sirtema van Grovestins, J. C. Altink, P. A. Moorrees, J. G. U. Schoch, P. H. C. Engelenberg, W. A. Verdam en J. P. Rijshouwer, allen herkomstig van de Koninklijke militaire akademie.

Bij het korps ingenieurs, mineurs en sappeurs, de kadets P. C. Kool, W. Rooseboom, J. H. de Ridder en J. J. Brouwer allen herkomstig van de Koninklijke militaire akademie.

Op verzoek eervol ontslag verleend aan den 1en luitenant W. C. S. J. Versfelt, van het 3e regement dragonders.

Necrologie.

De utrechtsche hoogeschool, ons vaderland en vooral de wetenschap heeft vrijdag nacht een groot en onherstelbaar verlies geleden door het plotseling overlijden van den hoogleeraar mr. J. Ackersdijck. 's Mans verdienste, vooral op het gebied der statistiek en staathuishoudkunde, was in ons vaderland alom bekend en werd door de uitmuntendste geleerden ook buiten 's lands naar waarde geschat. Zijn geheele leven was aan de beoefening dier wetenschappen toegewijd, en zelfs na het erlangen eener eervolle rust op 70jarigen leeftijd, bleef hij zijn tijd en krachten daaraan ten beste geven. Eene zeer onverwachte en kortstondige ongesteldheid heeft een einde aan dit nog zoo nuttig leven gemaakt, waarvan echter bij velen de herinnering lang en dankbaar zal terugblijven.

(*Utrechtsche courant.*)

Kerk- en schoolnieuws.

Van 10 tot 12 dezer werd te Utrecht in het gebouw voor kunsten en wetenschappen de 17e algemeene vergadering van het Nederlandsch onderwijzersgenootschap gehouden. De heer D. C. L. Neelmeijer, hoofdonderwijzer aan de koninklijke school van Z. M. Willem III op het Loo, hield eene rede, waarin hij betoogde dat van de tegenwoordige dusgenoemde wetenschappelijke rigting van het lager onderwijs geen heil was te wachten, en dat zij daarom krachtig bestreden moest worden. Het aantoonen dier rigting en het opsporen tot bestrijding bevat menigen nuttigen wenk voor de ouders, voor den onderwijzer zelven, en ook voor hen die met het toezigt op het onderwijs belast zijn.

Bij acclamatie werd goedgekeurd het plan tot oprigting van een weduwen- en weezenfonds voor onderwijzers, leden van het genootschap. Belangrijke discussien over veranderingen sedert de uitvoering van de wet op het lager onderwijs en over vele andere nuttige zaken maakten deze vergadering hoogst gewigtig. Ongeveer een 50-tal afgevaardigden uit alle oorden des lands, te zamen uitbrengende 1171 stemmen, woonden de vergadering bij. De provincie Zeeland werd vertegenwoordigd door 4 afgevaardigden, de heeren K. van den Handel. J. M. Stroes, N. van der Dusse en J. Reijers JCz., hoofdonderwijzers te Oudvossemeer, Colijnsplaat, Dreischor en IJzendijke. *Als vergaderplaats voor het volgende jaar is Gorinchem* bepaald. De vergadering werd waardig besloten door het bezoeken van eenige der voornaamste wetenschappelijke en industriële inrigtingen te Utrecht.

Meteorologische waarnemingen,

gedaan op 's rijks werf te Vlissingen, des middags 12 ure.

Julij 1861.

Datum.	Wind. Rigting.	Wind. Kracht.	Barometer bij 0°.	Thermometer C.	betrekkelijke vochtigheid.	Spanning van den damp.	Regen in 24 u.	Laagste temperat. en verschil met de hoogste.	*Aanmerkingen.*
7	ZO. t.Z.	4	750.6	20.6	0.80	14.26	3.5	—	bewolkt.
8	West.	2	756.8	17.6	0.85	12.68	0.5	—	betrokk. buij.
9	W. t. N.	1	758.1	17.4	0.77	11.27	8.5	—	bewolkt buij.
10	Zuid.	1	762.2	18.6	0.78	12.56	0 0	—	heijig.
11	ZWest.	4,5	761.8	17.8	0.80	12.14	0.0	—	helder.
12	ZO. t.Z.	4	756.1	22.4	0.75	14.89	0.0	—	bewolkt.
13	ZOost.	4	753.7	20.6	0.83	14.72	1.8	—	betrokken.

Thermometerstand.

12 julij 's av. 11 u. 66 gr.
13 „ 's morg. 7 u. 68 „ 's midd. 1 u. 70 gr. 's av. 11 u. 64 gr.
14 „ 's morg. 7 u. 64 „ 's midd. 1 u. 73 „ 's av. 11 u. 64 „
15 „ 's morg. 7 u. 67 „ 's midd. 1 u. 70 gr.

Staten generaal.

TWEEDE KAMER.

Zitting van zaturdag 13 julij.

Verschillende werkzaamheden waren heden aan de orde:

I. de interpellatie van den heer van Bosse, naar aanleiding van Money's werk: Java, or how to manage a colony.

De heer *van Bosse* herinnerde, dat het doel zijner interpellatie in nauw verband stond met een ontwerp, dat hier vroeger of later zou worden behandeld, namelijk dat nopens het beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen. Er schijnt een groot verschil van gevoelen te bestaan over het denkbeeld van comptabiliteit in het algemeen en comptabiliteit in Indie. *Volgens eene resolutie van den gouverneur-generaal van* 21 januarij 1848, moest onder de begrooting

van Nederlandsch Indie worden verstaan eene volledige raming van de bewegingen der kas in het geheele jaar; dit was echter de definitie van eene schatkist-rekening, maar niet van eene begrooting. De contrôle over de geldmiddelen in Indie was ook niet op de juiste wijze geregeld en werd niet zelden uitgeoefend door den zelfden persoon die de uitgaven deed. Later is daar eene zekere verbetering in gekomen, doch er blijft nog altijd veel te wenschen over, daar onder anderen de begrootingen bijna telkens met twee of drie millioen overschreden werden. In dien stand van zaken verschijnt nu het werk van Money, wiens tabellen en berekeningen rusten op opgaven welke hem van officiële zijde verstrekt zijn, al heeft hij ook geene inzage gehad van de indische boeken zelven. Ofschoon Money's cijfers de waarschijnlijkheid voor zich hebben, bestaat er toch over het tijdvak 1840 tot 1848 een groot verschil in de uitkomsten die hier bekend zijn en die welke de engelschman opgeeft. Volgens dezen heeft het eindcijfer over die jaren 25 a 30 millioen gulden meer bedragen dan hier te lande is verantwoord. Spreker wenschte dus, dat de regering zou kunnen goedvinden de rekeningen betreffende de bedoelde jaren over te leggen, waardoor eene belangrijke gaping in onze financiële geschiedenis zou worden aangevuld.

De heer *Loudon*, minister van kolonien, stipte aan dat de regering op officiële wijze niets wist van de mededeeling van stukken of opgaven aan den heer Money; doch, hij, minister, had met de laatste mail de uitnoodiging aan den gouverneur-generaal gerigt om die opgaven herwaarts te zenden, ten einde daarvan inzage te geven aan de vertegenwoordiging. Vele cijfers in het engelsche werk stemmen overeen met die der boeken aan het departement van kolonien, doch het viel moeijelijk al die cijfers te vergelijken; sommige schenen dan ook niet met de boeken overeen te stemmen, doch eensdeels heeft de schrijver eene andere orde gevolgd dan bij de regering gebruikelijk is, en anderdeels heeft hij de uitgaven voor het indisch te kort, het subsidie voor de west-indische kolonien, de uitgaven voor rekening van anderen niet in aanmerking genomen; maar bovenal heeft hij niet bij dienstjaren, maar bij kalenderjaren gerekend, hetgeen het overzigt bemoeijelijkt.

De heer *van Hoëvell* bragt bij deze gelegenheid het bekende besluit van 13 januarij 1854 te pas, waarbij strenge straffen bedreigd werden tegen allen, die zonder verlof van het gouvernement gebruik maakten van gouvernementsbescheiden. Nu zijn aan een vreemdeling bescheiden en stukken ter hand gesteld, die aan iedereen, zelfs aan de volksvertegenwoordiging in Nederland, werden onthouden. Hij vond dit eene onbegrijpelijke handelwijze; liberaliteit jegens den vreemdeling, strengheid jegens den nederlander. Spreker hoopte, dat de regering aan dien zonderlingen toestand spoedig een einde zou maken.

Hierop antwoordde de heer *Loudon*, dat men onderscheid moest maken tusschen den aard der stukken wier openbaarmaking werd gewenscht.

De heer *Myer* verdedigde de indische comptabiliteit, waarop de heer *van Bosse* antwoordde dat nooit eene volledige opgave der ontvangsten en uitgaven van Indie aan de staten generaal is overgelegd. De heer *Dirks* gaf den wensch te kennen, dat er een nadere staat van het muntwezen in Indie zou worden overgelegd.

De heer *van Hoëvell* kwam terug op zijn bezwaar. Ofschoon erkennende dat er stukken kunnen zijn, minder geschikt ter openbaarmaking, herinnerde hij toch dat de stukken, bij eene vorige gelegenheid door een oost-indisch ambtenaar gevraagd, zeer onschuldig waren. Hij hoopte dat steeds de onpartijdigheid betracht zou worden en dat niet, als aan den verdediger van het gouvernement stukken werden ter hand gesteld, deze aan den bestrijder der regering zouden worden geweigerd.

Na nog eenige opmerkingen van de heeren *van Bosse*, *Myer* en *van Nispen*, werd de beraadslaging gesloten, waarmede de interpellatie was afgeloopen.

II. De interpellatie van den heer Heemskerk Az., over de beginselen welke onze regering ten aanzien van de neutraliteit en de kaapvaart voornemens is te volgen, bij de in de Vereenigde Staten uitgebrokene onlusten.

De heer *Heemskerk Az.* begon met de drie verklaringen te behandelen, welke de regering te dien aanzien in de Staatscourant van 17 junij jl. geplaatst had. Hij vond het vreemd, dat iedere dezer telkens door verschillende ministers was onderteekend; zijns inziens had dit, even als in Engeland, Frankrijk en Spanje, bij een algemeenen maatregel van bestuur moeten geschieden. Aan zulk een stuk van de gansche regering uitgegaan, kan eene verbindende kracht worden toegekend, hetgeen met verklaringen van afzonderlijke ministers niet het geval was. Voorts zette spreker uiteen, dat op het congres te Parijs in 1856 bij eene verklaring, die ten onregte als een tractaat is aangemerkt, twee nieuwe beginselen van volkenregt zijn aangenomen: 1. afschaffing der kaapvaart, 2. het beginsel: vrij schip, vrij goed. Doch Amerika heeft geweigerd zich met het eerste beginsel te vereenigen; desniettemin beriep men zich nu tegenover Amerika op dat beginsel, hetgeen spreker eene vreemde houding vond. Zijns inziens was de regering te ver gegaan door kaperbrieven, welke aan nederlandsche ingezetenen zouden worden afgegeven met nietigheid te bedreigen, en te gelijker tijd had zij verzuimd hare denkbeelden omtrent de kaapvaart duidelijk te openbaren. Al verder werd de kaapvaart wel verboden met waarschuwing dat zij, die daartoe overgingen, als zeeroovers zouden beschouwd worden, doch het ontbrak daarbij aan eene poenale sanctie, daar de sinds lang toegezegde wet op de zeerooverij nog niet bestaat. Een en ander zamentrekkende, kwam hij tot het rigten van drie vragen aan de regering: 1. wordt het verbod, om kapers in onze havens en zeegaten toe te laten, ook in de overzeesche bezittingen en met name in West-Indie uitgevaardigd? 2. In welk geval kunnen de nederlandsche koopvaardijschepen aanspraak maken op de bescherming van het nederlandsch eskader, en strekt de instructie van de bevelhebbers van dat eskader al dan niet om het onderzoek der nederlandsche koopvaardijschepen te verhinderen? 3. Bestaat er overeenstemming, althans overleg, omtrent den genomen maatregel tusschen de regering en de groote zeemogendheden, die in 1856 op het parijsche congres tot de bekende verklaringen zijn toegetreden?

De heer *van Zuylen van Nyevelt*, minister van buitenlandsche zaken, antwoordde, dat de zelfde verklaringen als nu in de Staatscourant gedaan zijn, ook in 1854 en 1855 gedurende den Krim-oorlog waren uitgevaardigd en toen een gunstig gevolg hadden gehad; zij strekten om zoo veel mogelijk gevaar te voorkomen en de neutraliteit te handhaven. Men was tot geen algemeenen maatregel van bestuur overgegaan, maar had juist dezen vorm van verklaringen gekozen omdat die strookte met de verklaringen op het congres te Parijs afgelegd. Door hier duidelijk te zeggen in welke gevallen de nederlandsche onderdaan op geene bescherming van de zijde der regering zou kunnen rekenen, was duidelijk te kennen gegeven dat die bescherming hem in alle andere gevallen verzekerd was. Wat de vragen, door den heer Heemskerk Az. aan het slot zijner rede gedaan, betrof, kon de minister op de eerste bevestigend antwoorden. Op de tweede vraag zeide hij, dat het regt van onderzoek der koopvaarders, in geval van contrabande, evenmin was uitgesloten als vroeger; doch koopvaarders, door oorlogschepen geconvoyeerd, kunnen op verklaring van den bevelhebber van dat onderzoek worden vrijgesteld. In antwoord op de derde vraag verklaarde de minister, dat hij alle reden heeft om te gelooven, dat het beginsel, ten aanzien van den oorlog in Amerika door de groote mogendheden aangenomen, niet verschilt van dat hetwelk in de verklaringen der Staatscourant is nedergelegd.

Graaf *van Zuylen van Nyevelt* oordeelde, dat de regering de verklaringen niet had moeten uitvaardigen. Ook de heer *van Goltstein* had aanmerkingen op de houding der regering; zij hechtte te groote waarde aan de verklaring van het parijsche congres, en beschouwde ten onregte het gebeurde in 1854 als een antecedent, want de toestand was toen anders: toen waren het onafhankelijke mogendheden die onderling oorlog voerden.

Na nog eene korte woordenwisseling liep ook deze interpellatie af.

III. De wetsontwerpen betrekkelijk de verstrekkingen der departementen van oorlog en marine over 1861.

Deze werden met algemeene stemmen aangenomen.

IV. de conclusie van het rapport der commissie, in wier handen gesteld waren de inlichtingen van den minister van financien op het aan de kamer gerigte adres van bestuurders van het muziekgezelschap Uit kunstliefde, te Middelburg, wegens hun aanslag in het patent. De commissie der kamer stelde voor, omtrent de toedragt der zaak en de gegevene inlichtingen de volgende conclusie te nemen:

1. de tweede kamer der staten generaal verklaart af te keuren de weigering van den minister van financien, om buiten vervolging te laten de processen-verbaal, opgemaakt tegen de bestuurders van het muziekgezelschap Uit kunstliefde, gevestigd te Middelburg, alsmede de vervolging op grond van die processen-verbaal voor den correctionelen regter ingesteld, als zijnde die handelingen in strijd met de wet op het patent; en

2. een afschrift van dit verslag te zenden aan den minister van financien.

De conclusie gaf aanleiding tot eene breedvoerige discussie. De heer *Mackay* wilde de administratie niet van fiscaliteit vrijpleiten, maar oordeelde dat het niet tot de roeping der kamer behoorde om uitspraak te doen in dit administratieve geschil tusschen de gedeputeerde staten van Zeeland en de administratie.

De heer *de Brauw*, hoewel lid der commissie, maakte daarin de minderheid uit, die zich tegen de conclusie verzette. Zijns inziens was Kunstliefde wel patentpligtig; doch al ware dit niet zoo, dan kwam de voorgestelde conclusie hem nog veel te sterk voor. Ook de heer *van Bosse* nam de administratie in bescherming en betoogde dat op den minister van financien de pligt rust om de wet overal op gelijken voet voor allen te doen toepassen. Daarentegen was de heer *van der Linden*, die de patentwet als eene onzer slechtste wetten kenschetste, van gevoelen, dat de administratie in deze zaak den openen weg niet bewandeld had; zij had in de eerste uitspraak van gedeputeerde staten moeten berusten; desniettemin kon hij zich met de voorgestelde conclusie ook niet vereenigen. In eene breedvoerige rede verdedigde de heer *van Eck* de voorgedragen conclusie, omdat de administratie in strijd met de patentwet had gehandeld. Het regt der kamer om zulk een oordeel uit te brengen was niet te betwisten; zij is ten volle bevoegd haar oordeel kenbaar te maken over de uitvoering en toepassing der wetten.

Andermaal ontwikkelden de heeren *de Brauw*, *van der Linden* en *van Eck* hunne bovenvermelde gevoelens over deze kwestie in het breede, waarna de heer *Wintgens* eene andere conclusie voorstelde, luidende: „De kamer neemt de inlichtingen, te dezer zake door den minister van financien gegeven, voor kennisgeving aan."

Deze nieuwe conclusie werd met 30 tegen 8 stemmen aangenomen (tegen de heeren Geyers Deynoot, Kingma, Idserda, Westerhoff, ter Bruggen Hugenholtz, Zylker, van Eck en van der Linden) nadat de conclusie der commissie met 31 tegen 7 stemmen verworpen was.

Zitting van maandag 15 julij.

MILITIEWET.

Bij de heden voortgezette behandeling van de wet op de nationale militie zijn de artikelen 35—53 (betrekkelijk de loting en naloting, vrijstelling en uitsluiting) alsmede de vier nieuwe artikelen door de regering achter art. 36 gevoegd (regelende de vormen na vernietiging eener loting en bij de herloting), en daarna ook art. 54 aangenomen. De behandeling van de artikelen 55 en 56 is voorloopig uitgesteld. Daarna zijn de algemeene beraadslagingen aangevangen over hoofdstuk V (van de vervanging).

VOORLOOPIGE VERSLAGEN DER TWEEDE KAMER.

DADING

TUSSCHEN

den staat en de Ooster-Schelde-maatschappij.

Verscheidene leden hadden met leedwezen gezien, dat de regering, nadat de tweede kamer in de zitting van 12 junij 1858 met eene aanzienlijk meerderheid eene dading van gelijke strekking met de zelfde maatschappij heeft afgestemd, thans op de zaak terug kwam en daarin eene strijdige beslissing trachtte uit te lokken. Het verschil tusschen de tegenwoordige dading en de vroegere was toch uit het oogpunt van het staatsbelang van ondergeschikt gewigt. Het bestond hoofdzakelijk daarin, dat de maatschappij thans haar erfpachtsregt verloor op 4000 bunders slikken of op- en aanwassen, waarvoor bij de vorige dading haar dat regt was toegekend. De staat werd door die verandering zeer weing bevoordeeld, want de hier in aanmerking komende gronden waren in hun geheel nog onder water; zij zouden eerst na vele jaren voor indijking en bebouwing geschikt zijn en konden dus niet geacht worden veel waarde te bezitten.

De regering schijnt tot deze dading vooral bewogen, omdat zij terugdeinsde voor het voeren van een regtsgeding met de maatschappij tot het doen vervallen verklaren der concessie, en omdat zij het in het belang van den aanleg van den zeeuwschen spoorweg onraadzaam achtte, zich aan den langen duur en de onzekere kansen van zoodanig regtsgeding bloot te stellen. Die vrees voor een regtsgeding moest bevreemden, daar de regering, volgens de memorie van toelichting, de regtsgronden, door de maatschappij aan te voeren, weinig afdoende acht en zich dus sterk maakt, door den regter de verbeurdverklaring ten behoeve van den staat van het waarborgkapitaal en van de aangelegde werken te zien uitspreken. Ware het regtsgeding dat in april 1860 een aanvang heeft genomen, met kracht voortgezet, welligt zou het thans reeds ten einde gebragt zijn, en de staat zich dus in het bezit bevinden van de werken, die zij voor den aanleg van den zeeuwschen spoorweg behoeft. En al ware dit ook niet het geval, zeer dringende haast schijnt er niet te bestaan, daar de regering twee jaren heeft laten verloopen nadat de kamer zich tegen de vroegere dading verklaard heeft. In elk geval zouden de werken aan den zeeuwschen spoorweg wel niet met de afdamming der Ooster Schelde een aanvang nemen, zoodat het zich dus moeijelijk laat bevroeden waarom de regering nu reeds tot elken prijs in de gelegenheid moest worden gesteld, om in dien stroom een dam of brug aan te leggen. In verband hiermede wenschte men den stand van het regtsgeding met de maatschappij te kennen, want men had vernomen dat daarbij nog meer was voorgevallen dan men in die memorie vermeld vond. De leden, die aldus spraken, voerden verder nog aan, dat de maatschappij eene geschiedenis achter zich heeft, die haar zeer weinig aanspraak geeft op welwillendheid van staatswege. Zij heeft de haar opgelegde verpligtingen in den wind geslagen. Volgens de concessie verpligt, om, alvorens tot de afdamming van de Ooster-Schelde over te gaan, een kanaal door Zuid-Beveland te graven, heeft zij de werken aan dat kanaal weldra gestaakt, om zich meer uitsluitend met het indijken van op- en aanwassen bezig te houden. Zij heeft daarbij veel tegenspoed ondervonden, maar de geleden rampen aan zich zelve te wijten gehad, want zij heeft zich door ordeloos beheer gekenmerkt, de werken op eene hoogst ondoeltreffende wijze aangelegd en daardoor veel geld verkwist. Door het innemen van aan derden toebehoorende gronden, heeft zij zich ook aan zeer willekeurige handelwijzen schuldig gemaakt. Thans, nu na zooveel geldverkwisting, het doel, waarvoor de concessie verleend was, volstrekt niet is bereikt, haar de poenaliteiten kwijt te schelden, die zij zich zelve op den hals heeft gehaald, en vooral ook het verbeurde waarborgkapitaal terug te geven, scheen ook uit een moreel oogpunt niet geraden.

Doch — al het voorafgaande is het gevoelen eener minderheid. De meerderheid der in de afdeelingen opgekomen leden, in geheel 36 in getal, vereenigden zich niet met dit ongunstig oordeel over de aangegane dading. Zij gaven niet toe, dat het verschil tusschen de vorige en de tegenwoordige dading van zoo weinig beteekenis was. Hoewel de bovengenoemde 4000 bunders welligt op het oogenblik weinig waarde bezitten, zou er, wanneer de dam door de Ooster Schelde eenmaal was gelegd, in den omtrek aanwas van grond ontstaan, hetgeen aanmerkelijke baten voor den staat kon opleveren. Men mogt tevens niet uit het oog verliezen, dat de maatschappij, al zij het ook door eigen schuld, zeer ongelukkig is geweest. Indien zij, in strijd met de concessie, een aanvang met de indijkingen heeft gemaakt eer het kanaal door Zuid Beveland was voltooid, is zij daartoe gebragt door den drang der omstandigheden; want had zij dit niet gedaan, zij zou geen genoegzaam aantal aandeelhouders hebben bekomen. De regering heeft zelve in 1852 aan de maatschappij vergunning verleend, om met de indijkingen voort te gaan terwijl het kanaal nog niet voltooid was. En zoo de maatschappij de regten van derden gekrenkt heeft, dan hadden dezen daartegen zelven moeten waken; dat is de taak van het gouvernement of van de staten generaal niet.

In ieder geval behoort niet gevraagd te worden wat de maatschappij heeft gedaan, maar wat het staatsbelang eischt. Uit dat oogpunt is de wenschelijkheid van de goedkeuring der dading niet twijfelachtig. De staat verliest niets bij die dading. Hij geeft het waarborgkapitaal terug, maar daarvan moeten de pretensien van nederlandsche ingezetenen voldaan worden, zoo dat er wel niet veel zal overschieten; de maatschappij erlangt niets dan het vruchtgebruik van de ingedijkte polders, waarvan de eene weder is ondergeloopen en de andere in de eerste jaren weinig zal opbrengen; zij ziet dus met groote schade van eene onderneming af, waarvan zij groote voordeelen verwacht had; de staat erlangt daarentegen al de werken en goederen der maatschappij, geschat op f 746,185,90. De maatschappij blijft bovendien verpligt van den door haar ingepolderden rijksgrond een erfpacht van f 5 's jaars per

bunder aan het rijk te betalen. Voor den staat is het van belang, zoo spoedig mogelijk in het bezit der door de maatschappij aangelegde kanaalwerken en havens te worden gesteld. Daardoor komt de staat in de gelegenheid, den aanleg van den zeeuwschen spoorweg met kracht voort te zetten. Blijft de staat daarvan nog een geruimen tijd verstoken, dan is het te vreezen, dat de aanleg van dien spoorweg tot in het oneindige vertraagd zal worden. De voltooijing van het kanaal kan, als de staat het afgewerkte gedeelte in zijn bezit heeft, ligt nog drie of vier jaren duren, en vóór die voltooijing valt er niet te denken aan het leggen van een dam door de Ooster Schelde, en dus ook niet aan het met kracht voortzetten van den aanleg van den spoorweg. Wanneer het nog eenigen tijd duren mogt eer aan het kanaal de hand kon worden geslagen, de voltooijing van den zeeuwschen spoorweg zou onmogelijk worden binnen het tijdperk, in het algemeen voor den aanleg der staatsspoorwegen aangenomen. Zulke gewigtige belangen pleiten hier voor het spoedig ten einde brengen van de zaak; want de duur van een proces is niet vooraf te berekenen.

Op de afzonderlijke artikelen van het wetsontwerp zijn door ons geene bedenkingen gemaakt, die wij echter, als van betrekkelijk ondergeschikt belang, meenen hier achterwege te kunnen laten.

Gemeenteraad van Vlissingen.

Zitting van 13 julij.

Voorzitter de heer Callenfels.

Afwezig de heer J. A. Schmidt.

De notulen der vorige zitting worden, na gedane voorlezing, goedgekeurd.

Daarop wordt voor kennisgeving aangenomen de mededeeling *van den voorzitter dat de heer J. A. Schmidt, blijkens* schriftelijk ingekomen berigt, door verblijf buiten de gemeente verhinderd is deze zitting bij te wonen.

Vervolgens wordt de heer J. G. Hector door den secretaris ter vergadering binnen geleid; deze legt in handen van den voorzitter de voorgeschrevene eeden af en neemt zitting als lid van den gemeenteraad.

Hij wordt door den voorzitter met zijne benoeming geluk gewenscht en beantwoordt die toespraak kortelijk, waarbij hij zich aanbeveelt in de vriendschap zijner medeleden.

Aan de orde is de benoeming van een stembureau voor de op handen zijnde verkiezing van leden van den gemeenteraad bij periodieke aftreding, op dingsdag den 16 dezer.

Terwijl de heeren Hector en van Uye Pieterse het stembureau vormen, worden tot leden van eerstgemeld bureau benoemd de heeren van Uye Pieterse en Mestdagh, en tot plaatsvervangers de heeren Ruysch en van der Hijden.

Daarop wordt overgegaan tot de benoeming van een wethouder, in de plaats van wijlen den heer J. C. Dutilh. Terwijl de zelfde leden het stembureau uitmaken, worden uitgebragt op de heeren H. P. Winkelman 9, J. A. Schmidt 2 stemmen en A. Ruysch 1 stem.

Eerstgenoemde is alzoo met volstrekte meerderheid benoemd en verklaart, daartoe door den voorzitter uitgenoodigd, zich die eervolle onderscheiding te laten welgevallen, onder dankbetuiging aan zijne medeleden voor het in hem gestelde vertrouwen.

Thans wordt tot plaatsvervangend wethouder voor het thans loopende dienstjaar benoemd, de heer A. Ruysch, met 6 stemmen, terwijl 1 biljet van onwaarde was, en op de heeren van Uye Pieterse 2 stemmen, J. A. Schmidt, Hector en Wels ieder 1 stem was uitgebragt. De heer Ruysch verklaart zich de benoeming te laten welgevallen.

Tot ambtenaar van den burgerlijken stand wordt hierop mede aangewezen de heer H. P. Winkelman met 10 stemmen, terwijl 1 blanco biljet in de bus is gevonden en 1 stem op den heer Ruysch was uitgebragt.

De voorzitter berigt dat van J. C. Lambrechts, wed. J. C. Heron, thans wonende te Middelburg, een adres is ingekomen om op haar gevorderden leeftijd van ruim 70 jaren te worden opgenomen als halve provenier in het gasthuis. Gedurende 43 jaren woonde zij met haren echtgenoot alhier; zij is echter niet bij magte de bij het tarief vastgestelde som van f 400 te betalen, maar biedt aan een bedrag van f 300, en een in te brengen bed met toebehooren, waartoe zij zal in staat zijn na verkoop harer meubelen, enz.

Regenten over het arm- gast- en weeshuis, wier advies hierop reeds is ingewonnen, adviseren gunstig, zoo wel uit aanmerking van hare langdurige inwoning als met het het oog op latere mogelijke armlastigheid van de suppliante, bij weigering.

De heer Uyttenhooven verklaart zich tegen de inwilliging van het verzoek, niet om personele redenen, maar omdat hij eenige afwijking van het gestelde beginsel gevaarlijk acht. Ten deze bestaat afwijking èn van het tarief èn van het bepaalde omtrent inwoning gedurende de laatste tien jaren binnen deze gemeente.

De voorzitter verwijst op den ziekelijken toestand der adressante en op de faculteit welke de gemeenteraad zich heeft voorbehouden om van het vastgestelde reglement en tarief in bijzondere gevallen te kunnen afwijken.

De heeren van Uye Pieterse en Mestdagh verklaren zich daarmede geheel te vereenigen, vooral ook met het oog op de beraadslagingen, gevoerd bij de vaststelling der bedoelde bepaling omtrent de inwoning.

De heer Uyttenhooven komt nader terug op zijne zienswijze; voorzeker heeft de raad regt nadere wijziging van eenige verordening vast te stellen, maar hij is tegen afwijking van bestaande voorschriften. Het argument, dat men nu nog eenige tegemoetkoming ontvangt en de adressante later geheel armlastig zou kunnen worden, acht hij zeer gering en zal bij elke volgende soortgelijke aanvrage bestaan.

De heeren van Uye Pieterse en Ruysch doen opmerken dat in het reglement bepaaldelijk staat voorgeschreven dat de raad bevoegd is eenige wijziging in de bepalingen toe te staan.

De heer Uyttenhooven, verlof bekomen hebbende om ten derden male het woord te voeren, zet nader zijne bezwaren uiteen tegen het gevaarlijke antecedent om van beginselen af te wijken.

Nadat de heer van Uye Pieterse nog kortelijk het woord gevoerd had, besluit de raad met 11 stemmen tegen 1 (van den heer Uyttenhooven) tot inwilliging van het verzoek, conform het advies van regenten.

Op voorstel van burgemeester en wethouders wordt eenstemmig besloten te beschikken uit den post voor onvoorziene uitgaven op de gemeentebegrooting voor het loopende dienstjaar tot een bedrag van f 100, wegens de toegekende bijdrage aan de Koninklijke handboogschutterij Willem III, bij hare onlangs gehoudene feestviering.

De voorzitter deelt mede dat de gemeentebouwmeester hem heeft te kennen gegeven dat de bestaande regenbak bij de thans in aanbouw zijnde school voor onvermogenden, vooral met het oog op het personeel dat die woning zal betrekken, wel wat klein is. Aangezien er nog beschikbaar gebleven is eene som, aanvankelijk bestemd voor uitbreiding van de kelder, waarvan men heeft moeten afzien ten gevolge van lokale beletselen, geeft hij thans in overweging de voor laatstgenoemd doel bij het bestek meer uitgetrokken vierkante ellen metselwerk te doen aanwenden voor den regenbak.

Met algemeene stemmen worden burgemeester en wethouders gemagtigd zoodanige afwijking van het oorspronkelijke plan te doen plaats grijpen.

Gelezen zijnde een verzoek van A. Meijners, om eervol ontslag als poortier en buitengewoon commies bij de plaatselijke belastingen, uit hoofde van benoeming tot eene andere betrekking, besluit de raad, op voorstel van burgemeester en wethouders, eenparig om dat ontslag op eervolle wijze te verleenen.

Voor kennisgeving wordt aangenomen de mededeeling des *voorzitters dat door gedeputeerde staten zijn goedgekeurd de* jongste raadsbesluiten tot af- en overschrijving op de gemeente-begrootingen voor 1860 en 1861.

Hiermede alle te behandelen zaken afgeloopen zijnde, herinnert de heer Winkelman dat in der tijd, op voorstel der commissie tot voorbereiding der verlichting met steenkolengas, dezerzijds is vastgesteld dat voor meterhuur per maand zal worden betaald 30 cent. Het blijkt thans echter dat menigeen slechts een of twee lichten wenscht te branden, en voor zoodanig geval is dit tarief onevenredig drukkend. Namens bedoelde commissie stelt hij daarom, zoo wel in het belang van de gasfabriek als van de verbruikers voor, die huur te bepalen per maand: voor een 2lichtsmeter op 15, 3lichts 20, 4lichts 25 en 5lichts op 30 cent. Met algemeene stemmen vereenigt de raad zich daarmede.

Door den heer Uyttenhooven wordt, in antwoord op eene vraag van den heer J. P. Smith, gezegd dat wel is waar de zeehondenwerf sedert 1 mei jl. buiten pacht is, zoo dat het gemeentebestuur er regtens sedert over heeft kunnen beschikken, maar spreker meent dat bij het pachtcontract onderscheidene bedingen zijn gemaakt betrekkelijk overname van eenige voorwerpen bij taxatie in geval van niet voortzetting der pacht. Daaraan is alsnog geen gevolg gegeven, en dus zou met den laatsten pachter, den heer Borghmans, ten deze nog moeten worden overeengekomen, alvorens dien heer geheel te depossederen. Daar de heer Smith intusschen gaarne zoo spoedig doenlijk van die werf schijnt gebruik te willen maken tot herstellen van een vaartuig, worden, op voorstel van den heer Uyttenhooven, burgemeester en wethouders uitgenoodigd zoo spoedig doenlijk hun werk hiervan te willen maken.

De openbare zitting wordt daarop gesloten.

Buitenlandsche tijdingen.

Engeland.

Londen 13 julij. In de zitting van het lagerhuis van gisteren, heeft lord John Russell, ter beantwoording van eene interpellatie, te kennen gegeven dat Denemarken vermoedelijk, het zij aan den duitschen bond, het zij aan Oostenrijk en Pruissen eenige voorstellen zou doen, strekkende om de bondsexecutie dit jaar niet te doen plaats hebben, ten einde nieuwe onderhandelingen te kunnen openen. Hij hoopte dat die onderhandelingen tot een voldoend resultaat zouden leiden. Hij meende dat onder de andere partijen, die aanspraken op de opvolging in Denemarken doen gelden, ook Rusland met vorderingen zal te berde komen en dat een goed deel van Denemarken in het bezit van Rusland zou kunnen overgaan, weshalve eene schikking wenschelijk was, waardoor het koningrijk Denemarken in zijn geheel in het bezit van een en den zelfden erfgenaam komen en onafhankelijk blijven zou.

— The times is zeer verheugd over de mededeeling van den franschen Moniteur, dat Frankrijk den weg tot afschaffing van den slavenhandel en de slavernij op eene loyale wijze heeft ingeslagen, en dat voortaan op de oostkust van Afrika geene slaven meer gekocht zullen worden. Welligt, merkt het blad op, was het tot nu toe gevolgde fransche stelsel van emigratie geene slavernij pure et simple, doch in elk geval verdiende het in de hoogste mate afkeuring. Het besluit van keizer Napoleon is dan ook het gewigtigste met betrekking tot den slavenhandel dat in den loop dezer eeuw genomen is.

Duitschland.

Weenen 13 julij. De aartshertog Lodewijk is op zijn verzoek als stadhouder van Tyrol en Vorarlberg ontslagen, en in die betrekking door den vorst Karel Lobkowitz vervangen.

Belgie.

De Gazette de Mons van vrijdag avond berigt dat bij vernieuwing zeer gunstige berigten omtrent de hervatting der werkzaamheden door de mijnwerkers in het district Borinage zijn ontvangen. De meeste werklieden keeren tot kalmte weder, en de heftigsten zullen wel moeten onderdoen voor de meerderheid. Tegen heden of morgen verwachtte men dat overal het compleete personeel weder aan het werk zou zijn.

Echter deden zich vrijdag voor het eerst ongeregeldheden voor in de inrigtingen van Elouges, waar men tot hiertoe rustig gebleven was. De tamelijk vreedzame houding der arbeiders aldaar geeft echter geen stof tot ongerustheid.

Frankrijk.

Parijs 12 julij. Het plan bestaat dat de keizer tegen het eind van de maand Vichy verlaten zal, om te Fontainebleau *of te Parijs eenige dagen met de keizerin door te brengen.* Den 5 augustus begeeft Z.M. zich naar het kamp van Châlons, om in het begin van september de keizerin te Biaritz te ontmoeten. Alvorens naar laatstgenoemde plaats te vertrekken zal de keizerin ook nog twintig dagen te Eaux Bonnes vertoeven. De reis des keizers is mede op 5 augustus bepaald. Tegen de gewoonte van het hof, dat gedurende de maand october meestal te St. Cloud verblijf houdt, zullen HH. MM., na hunne terugkomst van Biaritz, dit jaar den herfst te Compiègne doorbrengen. Vele hoog geplaatste personen zijn tegen de maand november daar geïnviteerd.

— De maarschalk Mac-Mahon, de hertog van Magenta, heeft 24 uren te Vichy vertoefd. Men gelooft vrij algemeen dat de genoemde krijgsman door Z. M. is ontboden geworden ten einde instructiën te bekomen omtrent de wijze waarop de koning van Pruissen zal worden ontvangen voor het geval dat deze het kamp van Châlons mogt bezoeken, waar ook nog, zoo de berigtgevers waarheid spreken, worden verwacht de koning der belgen en de russische grootvorst Konstantijn.

— Het dagblad La Gironde heeft eene eerste waarschuwing ontvangen wegens de opname van een artikel des heeren Marcel Roulleaux, getiteld: „Het budget en de wetgevende vergadering," hetwelk, volgens het oordeel des ministers en van den prefect, een aanval tegen den staat en eene beleediging van de instelligen behelst, welke Frankrijk zich zelf heeft gegeven.

— De bankier Mirès en zijn compagnon Solar zijn door de correctionele regtbank aan opligting, misbruik van vertrouwen en het uitdeelen van fictieve dividenden schuldig verklaard, en deswege, krachtens de artikelen 405, 406 en 408 van het strafwetboek en art. 13 der wet van 17 julij 1856 veroordeeld tot vijf jaren gevangenisstraf en eene geldboete van 3000 francs ieder.

De regtbank heeft verder geoordeeld, dat de graaf Siméon, de voorzitter van den raad van toezigt eener door Mirès opgerigte vennootschap, van de in hare zaken gepleegde oneerlijkheid kennis heeft gedragen en deze wetens heeft laten begaan, en heeft hem alzoo, even als Mirès en Solar, civiel verantwoordelijk verklaard en in de kosten veroordeeld.

Ten aanzien der drie andere leden van den gemelden raad van toezigt, welke door het openbaar ministerie insgelijks als medepligtigen van Mirès waren aangeklaagd, heeft de regtbank geoordeeld dat zij onkundig van de bedoelde oneerlijkheden kunnen geweest zijn, en dus wel berisping wegens achteloosheid en blind vertrouwen, maar geene straf hebben verdiend.

De toepassing van het maximum der straf op Mirès heeft veel verwondering gebaard, en zij schijnt bovenal den bankier zelven diep getroffen te hebben, die, toen de president aan het slot van zijn veroordeelend arrest kwam, beide handen krampachtig uitstrekte, onder den uitroep o Mijn God! Algemeen *schijnt men zich gevleid te hebben met eene vrijspraak of* althans met een ligter vonnis. De veroordeelden hebben reeds hooger beroep aangeteekend.

Parijs 13 julij. In den Moniteur wordt een decreet medegedeeld tot bijeenroeping der provinciale raden tegen 23 dezer. Verder wordt door het officiële dagblad de benoeming medegedeeld van den heer Imhaus tot directeur van den boekhandel en de drukkerijen.

— Een hoog geplaatst persoon, officier van het legioen van eer, naar men wil baron de Vidil genaamd, is krachtens telegrafisch berigt uit Londen, in verzekerde bewaring genomen, onder verdenking van eene afschuwelijke misdaad. Het verhaal daarvan komt op het volgende neder: De baron is in Engeland gehuwd, doch leefde, zonder wettelijk van zijne vrouw gescheiden te zijn, steeds in deze hoofdstad. Vóór eenigen tijd moet hij zijne echtgenoote met haren zoon te Londen hebben opgezocht, en bij die gelegenheid zou hij zich met laatstgenoemden naar het veld hebben begeven en alleen zijn teruggekeerd. De jongeling is later, zwaar op het hoofd gewond door slagen met een rotting, schier levenloos teruggevonden en het vermoeden rees dadelijk tegen den inmiddels weder afgereisden vader. Men brengt deze misdaad in verband met de op handen zijnde meerderjarigheid van den zoon, als wanneer de baron geroepen zou kunnen worden om rekenschap af te leggen van de door hem beheerde fortuin van zijn kind, die grootendeels schijnt verteerd te zijn.

Italie.

De kamer van afgevaardigden te Turyn zou, volgens de berigten uit die hoofdstad van den 9 dezer, met het einde dezer week hare zittingen staken, om eerst in den herfst weder te vergaderen. Zij hield sedert nagenoeg drie weken alle dagen twee zittingen, eene voor den middag van 7 tot 12 of 1 ure, en eene na den middag van 3 tot 7 of 8 ure, terwijl de commissien der kamer een gedeelte van den nacht voor de haar opgedragen werkzaamheden besteedden. Ook de heete weersgesteldheid kon den ijver der kamer in het afdoen der aanhangige zaken niet doen verflaauwen.

Voor de zitting der kamer van den 9 dezer stonden interpellatien over de zaken van Napels op de orde van den dag; maar de ministers hebben verdaging weten te verkrijgen, met het klaarblijkelijke doel om de gelegenheid af te snijden tot openlijke behandeling van dat onderwerp vóór het uiteengaan der vergadering. Dit heeft bij het publiek te Turyn eenen ongunstigen indruk gemaakt, en het bevestigd in de meening, dat het gouvernement niet veel goeds in het zuiden van Italie had mede te deelen.

Volgens latere berigten schijnt de regering de interpellatiën toch niet geheel te hebben kunnen tegenhouden, want in de zitting van vrijdag hebben de afgevaardigden San Donato en Romano daartoe gelegenheid gevonden. De minister van

binnenlandsche zaken heeft erkend dat de zekerheid in de napelsche provincien ernstig bedreigd wordt, maar tevens zijn vertrouwen uitgedrukt in de vaderlandslievende gevoelens van het volk. „Met kracht, goeden wil en ondersteuning van uwen kant," voegde hij er bij, „zullen wij de moeijelijkheden overwinnen."

Aan deze woorden viel groote toejuiching ten deel. Na nog eenige discussie, werd de volgende motie van orde aangenomen: „De kamer, gehoord de verklaringen van het ministerie, houdt zich overtuigd dat de regering zich met alle wettelijke middelen zal beijveren om de rust te herstellen in de zuidelijke provincien des lands."

Handelsberigten.

Meekrapprijzen.

Rotterdam 15 julij.

Heden werd weinig geveild. Er bestond genoegzaam geen kooplust. Goede onberoofde gold f 27 a f 28.

Graanmarkten.

Amsterdam 15 julij.

Tarwe en gerst vast.

Raapolie op zes weken f 39¾. Lijnolie op zes weken f 33¼

Rotterdam 15 julij.

Tarwe was heden 20 cent lager. Overigens geene verandering.

Axel 13 julij.

Tarwe f 9,10 a f 10,25; Rogge f 6,30 a f 6,55; Wintergerst f 6,55 a f 6,75; Zomer dito f 5,60 a f 5,85; Haver f 4,— a f 4,65; Paardeboonen f 7,25 a f 7,70; Boekweit f 7.20 a f 7,45.

Prijzen van effecten.

Amsterdam 15 julij.

Nederland.	Certific. Werkelijke schuld	2½	pct.	63½
	dito Nationale dito	3	„	75¾
	dito dito dito	4	„	98 11/16
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	135
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5	„	103
	Certific. Hope & co.	4	„	76⅛
	dito dito 1855, 6de serie.	5	„	95⅜
	dito	6	„	57⅛
	Aand. spoorweg. (ex divid.)			185
	Leening 1860.	4½	„	89¾
Polen.	Schatkistobligatien	4	„	—
Spanje.	Obligatien	1¾	„	41¾
	dito binnenlandsch	3	„	47
	Certific. coupons bewijzen			—
	Crediet instelling			—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5	„	46½
	dito amsterdamsche	5	„	69
	dito nationale	5	„	54⅛
	dito 1847/1852	2½	„	24¼
	Bank actien	3	„	635
Belgie.	Certificaten bij Rothschild	2½	„	—
Portugal.	Obligatien	3	„	46⅛
	dito nieuwe	3	„	46⅜
Grenada.	dito			14½
Venezuela.	dito	2¼	„	18
Illinois.	dito	7	„	87¾
Mexico.	dito	3	„	22⅜

Londen, 13 julij, ten 12 ure. Consols 90¼.

Weenen, 13 julij. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 68.70.

Parijs, 13 julij. (slotpr.) 4½ pct. compt. —,— 3 pct. 67,85

Prijzen van coupons en losbare obligatien.

Amsterdam 11 julij.

Metalliek f 21,07½; Napelsche f 23,—; Diverse engelsche in £ f 11,87½; Engelsche Russen f 11,87½; Fransche f 56,—; Belgische f 56,12½; Pruissische f 35,—; Spaansche piasters f 2,40; Spaansche coupons per fr. f —,—; Hamb. Russen f 32,87½; Russische in zilveren roebels f 32,87½; Poolsche in fl. f 27,50; Nationale metalliek f 29,10; Dollars f —,—.

Mengelingen.

ITALIE.

Allen, die den toestand van Italie het best kunnen beoordeelen, erkennen dat Victor Emmanuel door de keuze van Ricasoli aan di Cavour den meest waardigen opvolger heeft gegeven. *De nieuwe minister had een groot aandeel in de* grondvesting van het koningrijk, door de bekwaamheid die hij in het bestuur van Toskane, na den vrede van Villafranca, op een oogenblik van groot gewigt, betoonde. Het was van het grootste belang die provincie beide voor revolutie en reactie te vrijwaren, tot dat het uur van vereeniging met Piemont sloeg. De keizer van Frankrijk was blijkbaar gunstig voor den terugkeer van den groothertog gestemd en zeer teleurgesteld door de mislukking van prins Napoleons kandidatuur op een troon. De wenschen en bedoelingen van Sardinie waren bekend, maar de aanhechting zou onmogelijk geweest zijn, indien de toskaners of te haastig of te traag waren geweest om hunne italiaansche sympathien onbewimpeld te verklaren. Ricasoli en Farini deelen met di Cavour de eer, de grenzen van het jonge koningrijk tot aan het eigendom van Petrus te hebben uitgestrekt; en het zou hoogst te betreuren zijn indien politieke of persoonlijke beweegredenen de twee eerste en twee der grootste staatsmannen van Italie voortdurend scheidden. Doch de koning moest kiezen, en Ricasoli is zonder twijfel beter voor zijne taak berekend dan zijn mededinger. Farini zal gelegenheid genoeg vinden om zijne bekwaamheid en vaderlandsliefde te openbaren; en zelfs indien hij het hoofd wordt van eene parlementaire oppositie, zal zijne gematigdheid en goede trouw zijne oppositie binnen de juiste grenzen beperken. De nieuwe minister van oorlog, generaal Menabrea, geniet een groot aanzien, en vele der ondergeschikte leden van het kabinet worden om hunne administratieve bekwaamheden zeer geroemd.

Een bekwaam minister kan een grooten steun vinden in de autoriteit van di Cavour, zoo als die door zijn dood is bevestigd. Zoo lang de loopbaan van groote mannen nog niet gesloten is, is de algemeene meening nog aan verandering onderhevig; maar zij wordt gewoonlijk bepaald, als de gelegenheid van nader onderzoek door den dood is afgesneden. Alle partijen erkennen thans als de groote verdienste van Cavour, die in zijn leven van vreesachtigheid, veranderlijkheid en flaauwheid werd beschuldigd, dat hij den nieuwen staat in 't leven heeft geroepen en gegrondvest. Ten behoeve der republikeinsche partij protesteert Mazzini tegen de onvolledigheid en de wijze, waarop zij verkregen zijn, maar niet tegen de gewonnen resultaten zelven. Over het geheel kan men zeggen, dat de italianen het uitstel van den oorlog met Oostenrijk en de voorzigtige inschikkelijkheid jegens Frankrijk, die echter geene verzaking van Italies aanspraken op hare hoofdstad inhield, goedkeuren. Zijne politiek, die buigzaamheid met kracht vereenigde, wordt erkend. Het voorbeeld van Cavour kan den onervaren staatslieden van Italie bewijzen, dat bekwaamheid en waakzaamheid rijkere vruchten afwerpen dan onvruchtbare woorden en formulen over eenheid, God en volk.

Het nieuwe ministerie heeft zich reeds verbonden de wapening voort te zetten, die Italie van alle vreemde voogdijschap en toezigt moet ontslaan. Het vroegere bestuur had een deel van Garibaldis voorstel overgenomen, en binnen een jaar zullen 300,000 man gereed zijn tot een aanvallenden of verdedigenden krijg. De italianen zijn niet langer kinderen: zij meenen niet meer dat vreemde bajonetten moeten bukken voor den steek van een dolk. *De kern van het leger is* uitstekend, en de lombarden en toskaners mogen in de rijen der piemontezen plaats nemen. Wanneer Napels en Sicilie hun deel aan het leger hebben geleverd, en de voortdurende aanwezigheid van sterke garnizoenen onnoodig is geworden, zal de bevrijding van Rome en Venetie niet langer mogen uitgesteld worden. De vorming van het leger kan gepaard gaan met de voortzetting der onderhandelingen, die gemakkelijker zullen gevoerd worden, als het buitenland weet dat een goed leger Piemonts eischen ondersteunt. Een nieuwe minister vindt misschien gehoor, wanneer hij aan den pauselijken stoel de meest mogelijk vrijgevige voorslagen doet. Moeijelijker zullen de schikkingen met den franschen keizer zijn, doch Ricasoli zal zonder twijfel de zekerheid van eene eindelijke zegepraal in het oog houden en zich daardoor voor ontijdige maatregelen behoeden. Het is beter op eenige nieuwe verandering in de fransche politiek te wachten, dan zich tot eenige overeenkomst te leenen, die het wereldlijk gebied van Rome aan den paus zou laten.

De publieke opinie, die dit laatste een der voorwaarden van Frankrijk voor de erkenning van het italiaansche koningrijk acht, gelooft ook aan Frankrijks lust om Sardinie te verkrijgen. Velen beschouwen de vrees als overdreven en beroepen zich op de beginselen van regt in Europa. Doch tegenover deze staat de zekerheid, dat Sardinie voor Frankrijk als 't ware de brug tot Algiers is. Voor die fransche publicisten, die met allerlei drogredenen in de laatste maanden betoogden, dat Genua volgens de natuurlijke regten aan den tegenwoordigen bezitter van Toulon en Nizza behoort, is het gemakkelijk te bewijzen dat Sardinie een noodzakelijk appendix tot Corsica uitmaakt: of ook wel den afstand van dit eiland als een geschikt middel voor te stellen om Frankrijk van alle aanspraken op de ligurische kust te doen afzien. Het behoeft niet aangetoond te worden, dat het een groote misslag, ja een misdaad zou zijn, indien Ricasoli een bunder van den italiaanschen grond voor eenig vermeend of werkelijk politiek voordeel afstond. Cavour was in de onmogelijkheid eenig grondgebied, hoe klein ook, meer af te staan: zijne eigene plegtige verklaringen bonden hem om de meest betwistbare daad van zijn geheele leven te herhalen. Zijn opvolger zou algemeene afkeuring ondervinden, indien hij Garibaldi, die reeds zijn geboorteplaats in vreemde handen zag overgaan, van zijn nederige verblijfplaats in de sardinische zee moest verjagen. Frankrijk kan niet te vroeg overtuigd zijn, dat van een verdere diplomatieke berooving van Italie geen sprake mag zijn. In Rome vertegenwoordigt het fransche leger een vorst, die geen italiaan is, en de houding van den paus is zoo onnatuurlijk en zoo onaangenaam voor hem zelf en zijne aanhangers, dat vroeg of laat eene verandering moest plaats grijpen. Eene provincie, die eenmaal met Frankrijk is verbonden, is voor altijd verloren. Corsica en Nizza zijn gescheiden van Italie, gelijk de Elsas en Lotharingen van Duitschland. De voortduring van Romes bezetting zal het italiaansche volk meer en meer van den pauselijken stoel vervreemden en den paus het aanschijn geven van een pretendent, door buitenlandsche magt aan een volk opgedrongen.

De romeinsche kwestie heeft uitstekende dienst gedaan als een voorwendsel, om Italie van elken ontijdigen aanval op Venetie terug te houden. Welligt is het volgende jaar getuige van een oorlog met Oostenrijk, indien Frankrijk ten aanzien van Rome niet toegeeft. Een gelukkige uitslag met betrekking tot Venetie kan de aanhechting van Rome, voor een tijd uitgesteld, bespoedigen. Voor het tegenwoordige moet Italie de rol van den geduldigen eigenaar spelen, die, hoewel uitstel en teleurstelling hem treft, verzekerd is dat zijn eigendom hem nimmer ontgaan kan en daardoor getroost, geduldig wacht tot hij in het bezit mag treden.

Advertentien.

Bevallen van een' Zoon A. J. VAN DEN ABEELE, geliefde Echtgenoot van

Middelburg, den 18 Julij 1861. G. DE JAGER.

Na een langdurig lijden overleed heden, in den ouderdom van ruim 78 jaren, onze geliefde Vader WILLEM VLEUGEL, in leven rustend Landman te Kloetinge.

Kloetinge, den 12 Julij 1861. Uit aller naam, G. VLEUGEL.

Eenige kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Al de genen die iets te vorderen hebben van — of verschuldigd zijn aan den Heer J. DE VISSER, te Grijpskerke, worden verzocht daarvan opgave of betaling te doen vóór 25 Julij aanstaande.

Die iets te vorderen heeft van wijlen TEUNIS LANG, in leven gepensioneerd Loods te Vlissingen, vervoege zich vóór den 1 Augustus 1861 ten Kantore van den Notaris TH. VAN UIJE PIETERSE aldaar.

Die iets te vorderen hebben van — of verschuldigd zijn aan wijlen den Heer A. D. VAN BOVEN, in leven Mr. Schilder en Kamerbehanger te Vlissingen, gelieven daarvan vóór den 1 Augustus 1861 opgaaf of betaling te doen ten Kantore van den Not. TH. VAN UIJE PIETERSE aldaar.

Regthebbenden op een Watervat, een Spier, twee Riemen, een Naambord gemerkt SQ. SHIELD, een Trapje, een Boei, gemerkt P. D. G., no. 21, en eenig Scheepshout, aangespoeld op het Strand te **Koudekerke**, vervoegen zich ter reclame bij den Burgemeester der Gemeente.

Regthebbenden op zes Riemen, vier Spieren, drie Palen, een onderstel van eene Badkoets met Wielen, een stuk van een Mast, een Watervat, gemerkt TELEGRAAF no. 1, eenige Luiken en ander Scheepshout, aangespoeld op het Strand van **Zoutelande**, vervoegen zich ter reclame bij den Burgemeester der Gemeente.

KROONDOMEIN.

VERPACHTING van TIENDEN, gelegen in het District Middelburg, voor het jaar 1861:

Te **Veere**, op den Vrijdag den 19 Julij 1861, des voormiddags ten 10 ure, op den KAMPVEERSCHEN TOREN;

En te **Vlissingen**, op Dingsdag den 23 Julij 1861, des voormiddags ten 10 ure, op het STADHUIS.

OPENBARE VERKOOPINGEN IN DE GEMEENTE COLIJNSPLAAT.

De Eerzame Weduwe en Erfgenamen van P. C. POLS zullen, door het ministerie van den te Colijnsplaat residerenden Notaris L. VAN DER MOER, aldaar, publiek veilen en verkoopen:

Op **Woensdag** den **17 Julij 1861**, des namiddags ten 3 ure, in de Herberg HET WAPEN VAN ZEELAND,

DE VRUCHTEN TE VELDE,

liggende in de Landerijen welke op den 19 Junij ll. door genoemde Weduwe en Erven publiek verkocht zijn (voor zoo ver die Vruchten aan hen zijn verbleven);

En op **Woensdag** den **24 Julij 1861**, des voormiddags ten 9 ure, op de Hofstede DIJKZIGT,

7 Werk- en 4 jonge Paarden, 7 Melkkoeijen, 3 Vaarzen, 4 Kalvers, 2 groote en diverse kleine **Varkens, 2 Karnhonden**, eene partij Hoenders en Eenden, een **Huifwagen**, drie **Menwagens**, een Klaverwagentje, eene Kar, eene Narreslede, 2 Waalsche en 3 gewone Ploegen, diverse Eggen, een Rolblok, een Molbord en verder Bouw-, zoo mede eene partij Melkgereedschap; voorts eene groote partij **Brandhout** en eenig **Huisraad.**

Alles breeder bij Aanplakbiljetten vermeld.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van genoemden Notaris.

BESSENSAP. LIMONADE-SYROOP.

Bestellingen hierop worden aangenomen tot 31 Julij, bij den Apotheker VAN DE KAMER.

EENE KOSTBARE GEHEEL NIEUWE
VERZAMELING STEREOSCOPE PLATEN
is van af heden te bezigtigen. Kenners en Liefhebbers worden uitgenoodigd deze schoone collectie te komen zien.
DE JONG ZIJLSTRA.

Verlichting à Giorno.

De daarvoor gebezigd wordende BALONS, *lange à 10 cent, ronde à 17½ cent*, zijn in verschillende fraaije kleuren voorhanden in het Magazijn van J. J. CEULEN.

Eene **Dienstmeid** benoodigd als NOODHULP, bij Mejufvrouw EBLEI, Balans.

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.
Uren van vertrek in Julij.

VAN MIDDELBURG!				VAN ROTTERDAM!			
Dingsdag	16	's morg.	6 ure.	Dingsdag	16	's morg.	10,30
Donderdag	18	„	8	Woensdag	17	's midd.	12 ure.
Vrijdag	19	„	9	Vrijdag	19	's morg.	6
Zaturdag	20	„	10	Zaturdag	20	„	6
Zondag	21	„	11	Zondag	21	„	7
Maandag	22	„	11,30	Maandag	22	„	8,30
Dingsdag	23	's midd.	12	Dingsdag	23	„	8,30
Donderdag	25	's morg.	6	Woensdag	24	„	8,30
Vrijdag	26	„	6	Vrijdag	26	„	10,30

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.